

NIEUWS INZAKE WETGEVING, RESOLUTIES EN BESLISSINGEN OP HET GEBIED DER BELASTINGEN

door Mr Dr E. Tekenbroek

LIQUIDATIE- EN OVERDRACHTSWINSTEN; „WINSTEN” BIJ OVERLIJDEN

Door de aanneming van het Wetsontwerp „Belastingherziening 1950” is met de artt. 7 lid 2 en 20 I. B. ¹⁾ het fameuze lek, geslagen door het arrest d.d. 2 IV 47 (BB 8335) gestopt. Dit lek bestond hieruit, dat de erven met een beginbalans starten, waarop de activa tegen een hogere waarde (de waarde krachtens de successiewet) opgevoerd worden, dan de laatste boekwaarde van hun erflater.

Men zal kwalijk kunnen zeggen, dat voor het stoppen van dit lek een sierkurk is gebruikt. Veeleer dringt zich hier de vergelijking op met een product van de z.g. ultra moderne kunst, waarvan de raadselachtheid rechtevenredig is met de aversie, die het overgrote deel van de normale burgers bij het turen er naar ondervinden. Men mag dus zeggen, dat de artt. 7 lid 2 en 20 moderne fiscale wetsartikelen zijn, d.w.z. moeilijk leesbaar voor de gewone burger en een bron van inkomsten voor de adviseurs.

De clou zit in art. 7 lid 2 en wel in de woorden:

„voordelen, welke niet reeds ingevolge de regelen geldende voor de jaarlijkse winst in aanmerking worden genomen”. Aangezien liquidatie- en overdrachtswinsten behoren tot de voordelen, die bij de jaarlijkse winst wel in aanmerking worden genomen, slaat deze zinsnede en dus ook art. 20 lid 2 niet op deze winsten, maar uitsluitend op voordelen, die door het lek wegsijpelden. Het tarief van 20 % genoemd in art. 20 lid 2 geldt dus niet voor liquidatie- of overdrachtswinsten.

De belastingheffing van liquidatie- en overdrachtswinsten is er voor de belastingplichtigen slechter op geworden, omdat de toepassing van het speciale tarief van art. 48 op het deel van de liquidatie- en overdrachtswinsten, dat op de voorraden behaald wordt, niet gevraagd kan worden (art. 20 lid 1). Het gevolg zal wel zijn, dat bij degenen, die hun bedrijf verkopen, de neiging zal ontstaan het bedrag, dat zij als totale prijs daarvoor in hun hoofd hebben in het overname-contract zoveel mogelijk toegerekend zal worden aan de goodwill en de overige bedrijfsmiddelen (in fiscaal technische zin) en zo weinig mogelijk aan de voorraden.

Aangezien in art. 20 lid 2 niet het voorbehoud is gemaakt voor voorraden, zoals dit wel in het eerste lid van 20 is gemaakt, is bij overlijden de „winst” op de voorraden ook met 20 % belast.

Al is dus het lek gestopt, zulks neemt niet weg, dat de erven door het

---

¹⁾ Ten gerieve van de lezer wordt hier de zakelijke inhoud van deze artikelen vermeld.

Art. 7 lid 1 geeft het nieuwe fiscale winstbegrip; art. 7 lid 2 schrijft voor dat winsten, die nog niet bij de jaarlijkse winst belast zijn, gevoegd worden bij de winst van het laatste boekjaar, waarin het bedrijf voor rekening van de belastingplichtige in kwestie wordt uitgeoefend.

Art. 20 lid 1 verklaart het speciale tarief van art. 48 op overdrachts- en liquidatie-winst (met uitzondering van winst op voorraden) toepasselijk; terwijl het 2e lid het minimum tarief van art. 48 (plus 20 %) toepasselijk verklaart op de winsten bedoeld in art. 7 lid. 2.

uitwerpen van een 20 % spierinkje (plus wat meerder successierecht) een vette fiscale kabeljauw kunnen vangen.

Speciale aandacht vraagt ook nog het bezigen van het begrip „geldswaarde” in art. 7 lid 2. Het voordeel in art. 7 lid 2 bedoeld (de „overlijdens-winst”) bestaat dus niet uit verschil tussen de liquidatie-waarde en de fiscale boekwaarde, maar uit het verschil tussen de geldswaarde en fiscale boekwaarde. Geldswaarde is een subjectief waardebegrip. Het valt dus wellicht te verdedigen, dat, als in een vennootschapscontract een verblijvingsbeding voorkomt, krachtens hetwelk de activa tegen boekwaarde overgaan, geen „overlijdenswinst” gemaakt wordt.